

beëindigd. Dit wil niet zeggen dat de resultaten van de voorgaande onderzoeken verloren zijn gegaan. Integendeel, de verworven resultaten en kennis vormden en vormen een reële bijdrage aan de oplossing van de problematiek rondom de drinkwaterfluoridering.

Zeer ernstig evenwel zijn de consequenties voor het Tielse T.G.V.O.-project. Aangezien de werkgroep vooral financieel en nauwelijks daadwerkelijk hierin participeert, zijn de directe consequenties voor de werkgroep gering. Vooral de laatste jaren heeft zich een wijziging in de activiteiten der werkgroep voltrokken. De accenten zijn verlegd naar meer fundamenteel onderzoek van glazuur, van de- en remineralisatieprocessen. Experimenten ter ontwikkeling en toetsing van cariëspreventieve stoffen, vooraansnog in vitro, hebben hun intrede gedaan.

Tevens wordt een deel van het potentieel besteed aan

tandheelkundige activiteiten in den lande. De flexibiliteit is aanwezig om te kunnen voldoen aan allerlei aanspraken op de deskundigheid van de werkgroep. Het is voor de tandheelkundige volksgezondheid van belang dat initiatieven, mits sociaal en wetenschappelijk relevant, gestimuleerd worden. De werkgroep draagt daaraan bij in adviserende, instruerende, begeleidende, uitvoerende en evaluerende zin.

Stopzetting der drinkwaterfluoridering heeft in directe zin nauwelijks consequenties voor de werkgroep.

De gevolgen voor de gebitsgezondheid van een groot aantal landgenoten zijn ernstig. Het is te hopen dat men zich hiervan te zijner tijd bij de behandeling in het parlement bewust is en dat men zich bij afwijzing van de DWF realiseert dat men een zware schuld op zich laadt.

Tj. Pot

VERENIGINGSVERSLAGEN EN MEDEDELINGEN

NEDERLANDSE VERENIGING VOOR PARODONTOLOGIE

Samenstelling bestuur

Tijdens de ledenvergadering van de Nederlandse Vereniging voor

Parodontologie op 16 februari 1974, is het bestuur als volgt samengesteld:

Dr. A. J. M. Plasschaert:	voorzitter;
Prof. D. F. Veldkamp:	vice-voorzitter;
G. J. van Campen:	1e secretaris, Vinkenlaan 17a, Malden;
J. P. van Hoeve:	2e secretaris;
Dr. T. Pilot:	penningmeester;
Dr. J. Hovinga:	assessor.

INTERNATIONAAL

EEN NIEUW TIJDSCHRIFT

Journal of Oral Rehabilitation

Verschenen is de eerste aflevering (Volume 1, Number 1, January 1974) van de *Journal of Oral Rehabilitation*, een kwartaaluitgave van Blackwell Scientific Publications Ltd., onder redactie van Dr. A. S. T. Franks, verbonden aan de Dental School van de universiteit van Birmingham (Engeland).

De internationaal samengestelde *Editorial Board* wordt verder nog gevormd door 22 redacteuren, waaronder Dr. G. L. J. M. Honée (Universiteit van Amsterdam).

In het voorwoord van deze eerste aflevering zet Dr. Franks uiteen, waarom er behoefte bestond aan de uitgave van dit nieuwe tijdschrift:

'Dentistry has a practical and technical orientation which, although

important, can submerge at times the theoretical foundations. It is the science of dentistry rather than the learning of techniques which provides the intellectually demanding component of our professional activities. The recognition of this is the basis for the new Journal. As such, a major concern of those who guide it will be the promotion of the study of both the biological foundations and practical problems of dental care. Included in this concept is dental materials science with special regard to the development and application of materials which have an assurance of biological acceptability.'

'The *Journal of Oral Rehabilitation* will be directed towards those involved in the practice of advanced dental care, dental education and research.'

De prijs van een enkele aflevering, met een omvang van ca. 100 pagina's, bedraagt £ 3.50, een jaarabonnement, voor 4 nummers, £ 12.00.

Het redactie-adres luidt: Dr. A. S. T. Franks, Dental School, University of Birmingham, St Chads Queensway, Birmingham B4 6NN, England.

BUITENLAND

ENGELAND

The British Society of Periodontology 25 jaar

Ter gelegenheid van het 25-jarig bestaan van *The British Society of Periodontology* zal op 5, 6 en 7 september 1974 in de Royal College of Surgeons of England in Lincoln's Inn Fields te Londen een congres worden gehouden.

Het congres, dat tot thema heeft 'The clinical application of microscopic studies in periodontology', omvat een aantal zittingen, waarin de volgende voordrachten zullen worden gehouden.

- I. Advances in periodontology 1948-1974
 1. The contribution of light microscopy.
 2. The development of special techniques in microscopical research.
- II. The clinical implication of studies into periodontal structure and function
 1. The ultra structure of the periodontal connective tissues.
 2. The significance of scanning electron microscope studies.

- III. Sir Wilfred Fish research prize papers
- IV. The periodontal response to injury
 1. The defence against bacteria.
 2. The defence against bacterial products.
 3. Experimental periodontal inflammation and trauma from occlusion.
- V. The response to surgical interference
 1. Periodontal regeneration following surgery.
 2. The repair of bone.
 3. Epithelium - connective tissue interactions after surgery.
- VI. The clinical implication of altered biological states
 1. Systemic disease influencing the supporting tissues.
 2. The influence of sex hormones.
 3. Ageing.
 4. Periodontal studies in germ-free animals.

Alle zittingen zullen met een discussie worden besloten. Het congres wordt op 7 september afgesloten met een 'one-day course in clinical periodontology' onder leiding van Dr. D. W. Cohen (Philadelphia, V.S.).

Voor inlichting en/of aanmelding wende men zich tot: Mr. Ian M. Waite, Department of Periodontology, Eastman Dental Hospital, 256 Gray's Inn Road, London, WC1 8LD, Engeland.

BINNENLAND

STAATSTOEZICHT OP DE VOLKSGEZONDHEID

Jaarverslag 1972 van de Geneeskundig Hoofdinspecteur van de Volksgezondheid

In de serie Verslagen en Rapporten 1973 - een uitgave van het Ministerie van Volksgezondheid en Milieuhygiëne - is het 14e deel verschenen: 'Volksgezondheid'.

Aan dit jaarverslag ontleent de Redactie het onderstaande.

De *Commissie buitenlandse tandartsen* kwam in de verslagperiode twee maal bijeen, ter behandeling van 16 verzoeken. In 6 gevallen werd geadviseerd de volledige bevoegdheid tot uitoefening der tandheelkunde in Nederland te verlenen. In 7 gevallen adviseerde de Commissie tot toelating onder beperkende voorwaarden; 2 verzoeken werden aangehouden en in één geval werd een afwijzend advies uitgebracht.

Van de 196 klachten welke in de loop van het verslagjaar door de vijf Colleges voor Medisch Tuchtrecht in Eerste Aanleg werden behandeld, waren 179 gericht tegen artsen en 17 tegen tandartsen.

Geen maatregelen werden opgelegd in 13 gevallen (11 wegens afwijzing van de klacht en 2 wegens intrekking van de klacht). Aan 3 tandartsen werd echter een waarschuwing opgelegd en één tandarts werd geschorst.

De 17 behandelde klachten hadden betrekking op: handelingen die het vertrouwen ondermijnen (4); onvoldoende zorg (3); te hoog honorarium (5); oncollegiale houding (3) en niet te rubriceren of onduidelijk (2).

Als praktizerend stonden per 1 januari 1973 3.654 tandartsen geregistreerd (per 1-1-'72: 3.444). De zich voortzettende verdichting van het tandartsenbestand bleek echter nog onvoldoende, vooral in het Westen van het land.

Voorts maakt het verslag nog melding van het feit, dat aan de Subfaculteit Tandheelkunde van de Vrije Universiteit te Amsterdam, onder leiding van Prof. Dr. B. Houwink, begonnen werd met een experimentele opleiding van kindertandverzorgsters. Beoogd wordt een hulpkracht op te leiden, die op korte termijn in de schooltandverzorging kan worden ingezet met een zowel preventieve als curatieve taak.

VOORLICHTINGSBUREAU VOOR DE VOEDING

Verslag van de werkzaamheden over 1972

In de inleiding gewaagt het verslag van de ongelijke strijd die het Bureau met een klein budget en beperkte mankracht heeft te voeren tegen de reus der reclame, die men toch ook een vorm van voorlichting (= het geven van informatie) kan noemen. De reclame maakt gebruik van alle bestaande media en kanalen en de hieraan bestede gelden staan in geen enkele verhouding tot het toch wel beperkte budget van de voorlichtingsinstanties.

Vaak is de informatie, die via de massamedia wordt verstrekt - wat de voeding betreft - sterk aanvechtbaar. Pertinente onjuistheden zullen de reclamemakers in het algemeen niet lanceren, wèl halve waarheden. Hier en daar lijkt de reclame zelfs een bedreiging voor de volksgezondheid. Termen als b.v. 'energieverwekkend' en 'niet

eetlust bedervend' suggeren een relatie tot gezond zijn, die door de feiten niet wordt ondersteund.

De door de reclame sterk gestimuleerde overconsumptie, die zich wat de voeding betreft manifesteert in een toenemend gezelligheids-eten, is een wezenlijk probleem, dat ten dele samenhangt met een veranderende mentaliteit. Het dwingt de voorlichters tot het zoeken van nieuwe wegen en dat betekent, dat in de eerste plaats de voorlichting aan kader en aanstaand kader zal moeten worden aangepast.

Voor wat betreft de bijdrage aan de opleiding tot mondhygiëniste is door het Voorlichtingsbureau het initiatief genomen. Met de Inspecteur van de Volksgezondheid t.b.v. de Tandheelkunde, werd van gedachten gewisseld over de mogelijkheid om meer inbreng te hebben bij de opleidingen. Hierover werd ook contact opgenomen met de leiders van de opleidingen te Utrecht, Amsterdam en Nijmegen en met de nieuw te starten opleiding aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. De opleiding, die gegeven wordt aan de Universiteit van Amsterdam, bleek bereid een paar stagedagen op het Voorlichtingsbureau in te bouwen in het laatste cursusjaar. De andere opleidingen is verzocht waarnemers te zenden.

Voorts maakt het verslag melding van een groot aantal acties waaraan, door het Voorlichtingsbureau medewerking werd verleend, zoals de actie 'Gezonde tand in West-Friesland', de Lustrumactie 'John Tomes' in Utrecht en andere lokale activiteiten (Enschede, Winschoten, Delft, Geldermalsen en Groningen).

ACADEMISCHE RAAD

Wetsontwerp Herstructurering Wetenschappelijk Onderwijs

De Academische Raad heeft op zaterdag 16 februari 1974, na een marathondebat in het Congresgebouw te Den Haag, zich uitgesproken tegen aanvaarding door de Staten-Generaal van het wetsontwerp Herstructurering Wetenschappelijk Onderwijs (de zgn. wet Posthumus), tenzij alsnog voldaan wordt aan de voorwaarden, die vervat zijn in een schriftelijke commentaar op de memorie van antwoord van genoemd wetsontwerp.

De Academische Raad bepleit met nadruk vaststelling van de cursusduur in het academisch statuut op grond van herprogrammering. De Raad acht het noodzakelijk de cursus niet uniform te regelen in de wet, doch slechts te bepalen dat deze minimaal vier en maximaal zes jaren bedraagt. Dit houdt in dat de maximale inschrijvingsduur, als regel gekoppeld aan de cursusduur, kan variëren van zes tot acht jaar. De Academische Raad had zich al eerder uitgesproken tegen een vierjarige cursusduur zonder meer. Thans is de Raad van mening, dat deze cursusduur wel per studierichting dient te worden geregeld.

Naar de mening van de Academische Raad kunnen de nieuwe studieprogramma's pas worden ingevoerd op 1 september van het jaar dat volgt op het jaar waarin de aanpassing van het academisch statuut tot stand zal zijn gekomen.

IN MEMORIAM J. A. C. DUYZINGS

Op 24 februari 1974 is een einde gekomen aan het leven van deze zeer dynamische en markante vertegenwoordiger van ons beroep. Hoewel de gezondheidstoestand van collega Duyzings de laatste jaren

veel te wensen liet en hij geen schaduw meer was van de eens zo energieke en rusteloze figuur, is ongetwijfeld bij het vernemen van dit bericht een schok van ontroering door tandheelkundig Nederland gegaan.

Johan Antoon Cornelis Duyzings was door zijn karaktereigenschappen voorbestemd om een dominerende rol in de professie te gaan spelen. Gedurende bijna 50 jaar heeft hij dat dan ook op allerlei gebieden gedaan. Na zijn bevordering tot tandarts op 30 mei 1924 werd hij opgenomen in de staf van de afdeling Orthodontie van het Tandheelkundig Instituut te Utrecht, die onder de bezielende leiding stond van Dr. J. A. W. van Loon. Het contact met de medicus Van Loon en een assistentschap aan de afdeling Kaakchirurgie van 1930-1934 zullen er ongetwijfeld toe hebben bijgedragen dat Duyzings de orthodontie breder is gaan zien dan als tandregulatie alleen. Hij richtte zijn aandacht bewust op problemen van groei en ontwikkeling, waarbij men veeleer moest spreken van dento-maxillo-faciale orthopedie.

Met volle overtuiging en met meeslepend enthousiasme bracht hij zijn theorieën over borstvoeding (met als logische consequentie zijn functionele speen) en over lichaamshouding (met als consequentie zijn 'gulden-therapie'), toonde hij zijn schedelfoto's (gemaakt met de Metallix), draaide hij zijn films over de slikbeweging en vroeg hij in 1970, als afsluiting van zijn wetenschappelijke werk, aandacht voor de vervorming van de aangezichtsschedel ten gevolge van het dragen van een Milwaukee-corset.

Duyzings' bruisende geestdrift in voordrachten en cursussen heeft veel bijgedragen tot de ontwikkeling van de orthodontie in Nederland. Herinnerd zij in dit verband aan de W.T.A.-cursus 'Orthodontie te midden der medische wetenschappen' in 1946, een cursus die wegens de grote belangstelling een tweede maal gegeven moest worden.

Bij alle mogelijke gelegenheden werd zijn stem gehoord, pleidooien houdend voor het belang van een juist inzicht in groei- en ontwikkelingsvraagstukken en met kracht ijverend voor vroegtijdige behandeling. Hoe kan het dan ook anders dat zijn inaugurele rede na zijn benoeming tot hoogleraar in 1966 getiteld was: 'Begin bij het begin'. Zijn grote verdiensten voor de tandheelkundige wetenschap vonden officiële erkenning in de uitreiking door de Nederlandse Vereniging van Tandartsen van de Dr. Th. Dentz-medaille.

Het tandheelkundig verenigingsleven, ook buiten de orthodontie, had zijn volle belangstelling: lange jaren secretaris van de afdeling Utrecht van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde, bestuurslid en later erelid van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen, 10 jaar voorzitter van de Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid, bestuurslid en voorzitter van de Nederlandse A.R.P.A. Dergelijke functies waren voor Duyzings geenszins erebaantjes, neen, hij zette zich voor alles wat hij deed volkomen in; hij had altijd nieuwe, soms nogal revolutionair aandoende plannen en bracht daardoor de organisatie die hij diende vaak tot nieuw leven. Elke vorm van gezapigheid was hem volkomen vreemd.

Duyzings was de initiator en eerste voorzitter van de Nederlandse Vereniging voor Orthodontische Studie, de vereniging die in 1946 opgericht, zoveel heeft gedaan voor de verbreiding der kennis van de orthodontie en die hem een erelidmaatschap toekende. Daarnaast echter richtte Duyzings zijn blik ook op het buitenland, hield voordrachten niet alleen in tal van Europese landen, maar ook in de Verenigde Staten en in Israël en organiseerde enkele internationale orthodontische studieweken in Noordwijk. Mede door zijn internationale bekendheid werd hij in 1951 verkozen tot president van de

European Orthodontic Society, een presidium dat afgesloten werd met een succesvol congres in Scheveningen.

De neiging zich met hart en ziel te werpen op alles wat hem interesseerde en vooral zijn gevoel voor rechtvaardigheid zal wel de oorzaak geweest zijn van de actieve rol die hij gedurende de Tweede Wereldoorlog in het Utrechtse verzet heeft gespeeld. Het mag een wonder heten, dat hij, die zo spontaan en primair reageerde, er heelhuids is afgekomen.

Duyzings' tomeloze enthousiasme had – hoe kon het ook anders – ook zijn keerzijden. Hij leek somtijds te leven onder een soort van nerveuze hoogspanning en met zo iemand is de omgang soms niet gemakkelijk. Hij was soms als een vulkaan, die op onverwachte momenten tot uitbarsting kon komen. Een zekere onberekenbaarheid moest onvermijdelijk mensen afstoten, vooral hen die door een andere geaardheid zijn karakter niet begrepen en zijn zwakten niet doorzagen. Dit kwam vooral tot uiting in de turbulente jaren na de Tweede Wereldoorlog toen in de tandheelkundige beroepsorganisatie feitelijk wel van een generatieconflict sprake was. Hoewel Duyzings felle conflicten in die tijd niet schuwde – daar was hij te direct voor – werd bij nader inzien toch de soep niet zo heet gegeten als ze werd opgediend. Bij enige tegemoetkomendheid van de tegenpartij hielp zijn onmiskenbare eerlijkheid en groot gevoel voor humor steeds om de strijdbijl voorgoed te begraven. In die tijd is met velen de basis voor een hechte vriendschap gelegd.

Ondanks zijn grote gaven en internationale bekendheid is de weg naar het hoogleraarschap voor hem door diverse omstandigheden lang versperd gebleven. Dit heeft deze even eierzuchtige als geestdriftige gevoelsmens veel verdriet gedaan. Pas in 1966 werd hij aan de Universiteit van Amsterdam tot het ambt geroepen. Deze benoeming betekende voor hem wel een eervolle bekroning van zijn verdiensten, maar zij kwam rijkelijk laat: hij was toen al 64 jaar. De tijd om zijn stempel op het onderwijs in de orthodontie te drukken is hem slechts in beperkte mate gegeven geweest. Na 1968 ging zijn gezondheid zienderogen achteruit en hij heeft tot aan zijn afscheid in 1972 moeilijke jaren gehad.

Tekenend voor hem was, dat hij feitelijk alleen voor zijn vader en zijn broer een voornaam had, voor ons allemaal was hij 'Duys' en die naam was in vaderlandse vakkringen een begrip. Duys kon wat geksdoen of zeggen, men had al gauw de neiging op te merken: 'nu ja, maar het is ook Duys', daarbij te kennen gevend dat men hem een beetje boven en onder de wet achtte en daardoor veel door de vingers kon zien.

Naast de onmiskenbare eigenschappen van de maarschalk aan het professionele hof vertoonde hij aan de andere zijde ook trekken van de nar: altijd vol grappen en dwaze invallen. Hij had daardoor iets ontwapenends en dat was altijd weer zijn redding.

Duys, hoezeer ook een vat vol tegenstrijdigheden, was in wezen een goed mens, hartelijk, snel aangebrand maar ook snel ontroerd en een vriend in nood. In de diepste grond was zijn levenshouding er een van een groot godsvertrouwen, gedurende lange jaren niet kerkelijk gericht, maar toch een vertrouwen dat hem de kracht gaf de menigvuldige moeilijkheden in zijn leven te overwinnen.

Hij ruste, na een rusteloos leven, in vrede.

D. F. Veldkamp

NEDERLANDSE HARTSTICHTING

Preventie van bacteriële endocarditis

Begin maart zijn aan alle tandartsen van Nederland door de Nederlandse Hartstichting te 's-Gravenhage richtlijnen toegezonden voor de preventie van bacteriële endocarditis. Deze richtlijnen omvatten onder meer een advies – waaraan de Council on Dental Therapeutics van de American Dental Association zijn officiële goedkeuring heeft gehecht – ter bescherming van de hartpatiënten, die profylaxe behoeven bij tandheelkundige ingrepen en zij werden opgesteld door de American Heart Association.

De Nederlandse bewerking, welke dateert uit september 1973, is – met toestemming van de American Heart Association – van de hand van de medisch directeur van de Nederlandse Hartstichting, Dr. E. Dekker.

Met deze uiteenzetting heeft genoemde stichting een belangrijke bijdrage geleverd tot een betere bescherming van patiënten met reumatische of aangeboren hartziekten.

JOULES EN CALORIEËN

Terloops werd in dit Tijdschrift reeds vermeld (Ned Tijdschr Tandheelkd 81:3,114), dat de tot nu toe gebruikte warmte-eenheid, de *calorie*, waarin de voedingswaarde van voedingsmiddelen gewoonlijk wordt uitgedrukt, zal moeten worden vervangen door de energie-eenheid, de *joule*, wanneer het metrieke stelsel algemeen wordt doorgevoerd.

De omrekeningsfactor bedraagt 4.180, aangezien 1 calorie gelijk is aan 4.180 joules.

De hoeveelheid energie welke door nutriënten wordt geleverd, dient in de toekomst dus ook in joules te worden uitgedrukt, b.v. 1 g koolhydraten levert 4 calorieën of 17 joules.

Naar wordt verwacht zal met deze omschakeling een periode van 10 jaar zijn gemoeid. Gedurende deze overgangsfase is het gewenst aanvankelijk in publikaties zowel calorieën als joules te geven en daarna langzamerhand alleen nog de term 'joules' te gebruiken.

BEVOLKINGSGROEI IN 1973

Blijkens gegevens van het Centraal Bureau voor de Statistiek loopt het tempo van de bevolkingsaanwas in Nederland de laatste jaren snel terug. In 1970 bedroeg de totale bevolkingsgroei 162.000 of 1,2 %, in 1971 150.000 of 1,1 % en in 1972 groeide de Nederlandse bevolking met 118.000, waarmee de trendmatige ontwikkeling van de procentuele aanwas voor het eerst beneden de 1 % was gekomen (0,9 %). Ook in 1973 heeft zich deze ontwikkeling verder voortgezet. De bevolking groeide in het afgelopen jaar met 102.000 of wel met 0,8 %. Op 1 januari 1974 telde ons land 13.490.000 inwoners.

De vermindering van de bevolkingsaanwas in 1973 ten opzichte van het voorgaande jaar hield geen verband met de ontwikkeling van vestiging vanuit en vertrek naar het buitenland.

Ook de mortaliteit heeft de vermindering van de demografische groei niet beïnvloed. Het aantal overledenen liep zelfs iets terug. De daling van de geboorte is dus de enige factor die van betekenis is geweest voor de vermindering van de bevolkingsaanwas in 1973.

WANNEER GAAN ONZE PATIËNTEN MET VAKANTIE?

Ook in 1973 heeft het Centraal Bureau voor de Statistiek een onderzoek ingesteld naar het vakantiepatroon van de Nederlandse bevolking. Het onderzoek is gebaseerd op een steekproef van 4361 personen.

In de periode 1 oktober 1972 - 30 september 1973 is 49 % van de Nederlandse bevolking één of meer keren met vakantie geweest. Dit percentage komt overeen met 6,5 miljoen Nederlandse vakantiegangers. Zij brachten samen 8,0 miljoen vakanties door. Hiervan waren 1,0 miljoen wintervakanties en 7,0 miljoen zomervakanties. Meer dan de helft van de zomervakanties zijn in het eigen land doorgebracht, nl. 51 % (1972: 54 %).

STICHTING VOOR WETENSCHAPPELIJK TANDHEELKUNDIGEN ARBEID

Aankondiging W.T.A.-cursus 3 en 4 mei 1974

De *Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid* van de Nederlandse Vereniging van Tandartsen organiseert op 3 en 4 mei 1974 andermaal een cursus. Het te behandelen onderwerp betreft de invloed van voedingsgewoonten op afwijkingen in de mondholte en de algemene gezondheid. Dit onderwerp - dat niet alleen van belang is voor de gezondheid van de patiënt, maar evenzeer voor die van de tandarts - zal worden behandeld door Prof. E. Cheraskin (Department of Oral Medicine School of Dentistry, University of Alabama). Nadere gegevens omtrent de inhoud van de cursus en de plaats van samenkomst zullen nog worden bekend gemaakt.

Oprichting Hamer-Duyvenszfonds

Bij testamentaire beschikking ontving de *Stichting voor Wetenschappelijk Tandheelkundigen Arbeid* van collega F. Duyvensz, die op 8 mei 1973 te Amsterdam overleed, een legaat groot f 10.000,—.

Dit bedrag werd door het bestuur van de Stichting W.T.A. gestort in het reeds door de stichting beheerde Hamer-fonds, dat sedert dien de naam heeft gekregen: 'Hamer-Duyvenszfonds'.

De Stichting W.T.A. is, mede door dit legaat, in staat op bescheiden schaal financiële steun te verlenen aan hen die wetenschappelijk onderzoek verrichten op het terrein van de tandheelkunde.

Voor inlichtingen wende men zich tot de secretaris van het bestuur van de Stichting W.T.A., collega R. H. Landman, Laan van Meerdervoort 702, 's-Gravenhage, telefoon 070-250341.

VOEDINGSRAAD

Verslag over de werkzaamheden in 1972

De Voedingsraad kwam in het verslagjaar tweemaal bijeen ter behandeling van voorstellen en rapporten van commissies, voor de afdoening van rechtstreeks ter tafel gebrachte onderwerpen en voor algemene discussies.

Voorts rapporteert het verslag over de werkzaamheden in de commissies: van een aantal is - om uiteenlopende redenen - gedurende 1972 de activiteit echter zeer gering of zelfs nihil geweest. Zo kwam de commissie 'Suikers in de Nederlandse Voeding' gedurende het verslagjaar niet bijeen, aangezien in verband met hun drukke werkzaamheden noch Prof. O. Backer Dirks noch Mevr. Dr. Ir. Th. F. S. M. van Schaik gereed kwamen met hun literatuurstudies. Ook de commissie 'Radio- en Televisiereklame' kwam in 1972 niet bijeen. Gecommitteerd werd in 1972 de commissie 'Samenstelling Voedingsraad'. De opdracht van deze commissie is na te gaan of nog wel de juiste instanties in de Voedingsraad zijn vertegenwoordigd. In de verslagperiode kwam men nog niet bijeen. Als deskundige had Prof. O. Backer Dirks - gelijk in voorafgaande jaren - toegang tot de vergaderingen van de Voedingsraad.

ZIEKENFONDSRAAD

Subsidiëring kleutertandverzorging Tiel

Op 22 november 1973 heeft de Ziekenfondsraad besloten de subsidie aan de Stichting tot verzorging van het kindergebit te Tiel ingaande 1 juli 1973 te verhogen van maximaal f 40.000,— tot maximaal f 84.000,— op jaarbasis. Tevens besloot de Ziekenfondsraad een dringend beroep te doen op de Katholieke Universiteit te Nijmegen om alsnog de kosten van een tandarts met halve weektaak voor haar rekening te nemen.

Bij brief van 1 februari 1974 heeft het College van Bestuur van genoemde universiteit echter bericht aan dit verzoek niet te kunnen voldoen. De reden hiervan is, dat aan het project te Tiel slechts medewerking was toegezegd in het kader van een promotie-onderzoek door een medewerker, die thans niet meer aan de sectie Tandheelkunde van de Katholieke Universiteit is verbonden. De Ziekenfondsraad heeft deze mededeling voor kennisgeving aangenomen.

NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPIJ TOT BEVORDERING DER TANDHEELKUNDE

Ledenbestand in 1973

Het aantal leden van de Nederlandsche Maatschappij tot Bevordering der Tandheelkunde steeg in 1973 met 209, van 3.345 tot 3.554. De namen van 11 leden werden per 1 januari 1973 uit de administratie afgevoerd; beëindiging van het lidmaatschap door overlijden vond in 1973 25-maal plaats, terwijl 245 nieuwe leden aan het bestand werden toegevoegd.

VRIJE UNIVERSITEIT

Eerste tandartsexamenuitslagen

Op vrijdag 29 maart 1974 is de uitslag bekend gemaakt van de eerste tandartsexamens aan de Vrije Universiteit te Amsterdam. Van de 54 studenten, die hun studie in 1968 - toen de Subfaculteit der Tandheelkunde werd opgericht - aanvingen, is thans aan de eerste zes examenkandidaten allen het tandartsdiploma uitgereikt. De beëindiging vond plaats tijdens een plechtige bijeenkomst in het

gebouw van de Faculteit der Geneeskunde, in aanwezigheid van onder anderen Prof. Dr. G. H. Veringa, oud-minister van Onderwijs en Wetenschappen op wiens verzoek de Vrije Universiteit van start ging met een tandheelkundige opleiding. Tot de overige aanwezigen behoorden vertegenwoordigers van de overheid, de beroepsorganisaties en afgevaardigden van de zustersubfaculteiten in Nederland. Momenteel telt de Subfaculteit 274 studenten, waarvan 40 hun tandartsexamen volgend studiejaar met goed gevolg hopen af te leggen.

Deze eerste examenuitslag viel samen met de viering van het eerste lustrum van de Faculteitsvereniging V.U. Tandheelkunde (FAVER-VUTA). Het daarmee verband houdende feestprogramma strekte zich uit over 27, 28 en 29 maart en bevatte onder meer een serie wetenschappelijke voordrachten verzorgd door medewerkers van alle afdelingen van de Subfaculteit, betreffende onderzoeken verricht in de eerste vijf jaar van het bestaan van de Subfaculteit.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN TE UTRECHT

Aankondiging programma 6 mei 1974

Op maandag 6 mei a.s. zal een klinische avond worden gehouden in de collegezaal van het Tandheelkundig Instituut der R.U., Jutfaseweg 7 te Utrecht. Aanvang 20.00 uur.

Programma:

M. H. Steenks : Discusinklemming.

D. J. Purdell Lewis : Fibre optic light; a new technique for caries diagnosis.

A. G. van Andel : De invloed van extractie van een eerste en/of een tweede blijvende molaar op de doorbraak van de derde molaar.

RIJKSUNIVERSITEIT GRONINGEN

Aankondiging voordracht Prof. B. C. Moffet d.d. 16 mei 1974

Op 16 mei a.s. zal Prof. B. C. Moffet (hoogleraar in de Orthodontie aan de University of Washington, Seattle, V.S.) een voordracht houden in de collegezaal van het nieuwe gebouw voor tandheelkunde van de rijksuniversiteit te Groningen, Antonius Deusinglaan 1.

De titel van zijn voordracht luidt (onder voorbehoud): 'Craniofacial

articulations in dentistry'. Belangstellenden worden om 20.00 uur verwacht.

KLINISCHE AVOND VOOR TANDARTSEN TE NIJMEGEN

Aankondiging programma 6 juni 1974

Op donderdag 6 juni a.s. zal een klinische avond worden gehouden in de collegezaal van het Gebouw voor klinische tandheelkunde, Philips van Leydenlaan 25, Heyendaal te Nijmegen. Aanvang 20.00 uur precies.

Programma:

Prof. Dr. F. P. G. M. van der Linden: Over het al dan niet extraheren van melkcuspidaten.

Dr. A. J. M. Plasschaert: Tandheelkundige gezondheidsvoorlichting en -opvoeding.

SELECTIEPROCEDURE STUDENTEN CURSUSJAAR 1974-1975

De Staatssecretaris van Onderwijs en Wetenschappen heeft voor het studiejaar 1974-1975 voor de studierichtingen waarvoor een beperkt aantal studenten zal worden ingeschreven, de volgende selectieprocedure vastgesteld.

Aspirant-studenten, die een gemiddeld cijfer van $7\frac{1}{2}$ of hoger hebben gehaald voor alle vakken waarin eind examen wordt gedaan, worden rechtstreeks toegelaten tot het eerste studiejaar. Wie zijn militaire dienstplicht heeft vervuld, wordt eveneens automatisch toegelaten op voorwaarde dat de vervulling van de dienstplicht en de aanvang van de studie in het algemeen op elkaar moeten aansluiten. Een beperkt aantal studenten uit Suriname en de Nederlandse Antillen wordt eveneens rechtstreeks toegelaten (24 in totaal). Hetzelfde geldt voor militaire contractanten. Alle andere aankomende studenten moeten loten om een plaats te verwerven aan de instellingen van wetenschappelijk onderwijs. Ook de uitgelote studenten van vorig jaar, die zich voor dezelfde studierichting hebben aangemeld, moeten weer meeloten. Deze procedure geldt niet voor a.s. tandheelkundige studenten, die vorig jaar zijn uitgeloot. Zij worden automatisch toegelaten als zij voor het komende cursusjaar tandheelkunde willen gaan studeren.